നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

[2023] 1 S.C.R. 1079

കെ. എൽ. സുനേജയും മറ്റൊരാളും

v.

ഡോ. (മിസ്സിസ്) മൻജീത് കൗർ മോംഗ (ഡി) അവരുടെ നിയമപ്രതിനിധിയിലൂടെയും മറ്റൊരാളും

(2019 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ (കൾ) 1401)

2023 ജനുവരി 31

[ജസ്റ്റിസ് എം. ആർ. ഷാ & ജസ്റ്റിസ് എസ്. രവീന്ദ്ര ഭട്ട്]

കോംപറ്റീഷൻ നിയമം, 2002-മോണോപോളീസ് & റെസ്ട്രിക്റ്റീവ് ട്രേഡ് പ്രാക്ടീസസ് നിയമം, 1969-സിവിൽ നടപടിക്രമം, 1908 - നിർമ്മാണത്തിലിരിക്കുന്ന ഒരു ഫ്ലാറ്റിന്റെ വാങ്ങുന്നതിനായി തവണകളായി നൽകിയ പലിശ ഒടുവിൽ റദ്ദാക്കി - 2005 മെയ് 1 (അലോട്ട്മെന്റ് റദ്ദാക്കിയ തീയതി) മുതൽ 2016 മെയ് 7 വരെ (പേ ഓർഡർ പുനർമൂല്യനിർണയിക്കുകയും മൊത്തം ഇൻസ്റ്റാൾമെന്റ് തുക പരാതിക്കാരിയുടെ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് വകയിരുത്തിയ തീയതി) പരാതിക്കാരിക്ക് പ്രതിവർഷം 15% പലിശയ്ക്ക് അർഹതയുണ്ടെന്ന് കോംപെറ്റീഷൻ ട്രൈബ്യൂണൽ ("COMPAT") നിരീക്ഷിച്ചു - നിർമ്മാതാവിനെ അറിയിക്കാതെ പരാതിക്കാരി 'അസ്സൽ' പേ ഓർഡർ (2005 ൽ പുറപ്പെടുവിച്ചത്) COMPAT ന് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചുവെന്നും അതിനാൽ, 2005 ൽ തന്നെ നിർമ്മാതാവിന്റെ അക്കൗണ്ടിൽ നിന്ന് പ്രസ്തുത തുക ഡെബിറ്റ് ചെയ്തുവെന്നും അത് തിരികെ ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും നിർമ്മാതാവ് വാദിച്ചു - ഈ വാദം ശരിയാണെന്നും റിസർവ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പ്രസ്തുത തുകയെ 'ക്ലെയിം ചെയ്യാത്ത സൺഡ്രി തുകയിലേക്ക്' വകയിരുത്തുകയും അവിടെ അത് പതിനൊന്ന് വർഷം നിലനിന്നുവെന്നും പിന്നീട് കക്ഷി ചേർക്കപ്പെട്ട സിറ്റി ബാങ്ക് വാദിച്ചു - സിപിസിയുടെ ഓർഡർ XXI പ്രകാരം തങ്ങളുടെ ബാധ്യത നിർവഹിച്ചതായി നിർമ്മാതാവ് വാദിച്ചു.

പരാതിക്കാരിയുടെ അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് കോടതി ഇപ്രകാരം വിധിച്ചു;

വിധിച്ചു: ഓർഡർ XXI ലെ വ്യവസ്ഥകൾ സിവിൽ കോടതിയുടെ വിധികൾക്കും ബാധകമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൽ ഒരു നല്ല തത്വം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്: വിധിത്തുക ഒരിക്കൽ വിധിയുടമയ്ക്കോ

അതിനവകാശപ്പെട്ട വ്യക്തിക്കോ നൽകുകയോ കോടതിയിൽ അടയ്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അവർക്ക് പിന്നീട് അതിൽ പലിശ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. ഇത് ഒരു ജാഗ്രത നിയമമാണ്, കാരണം കടക്കാരൻ അല്ലെങ്കിൽ പണമടയ്ക്കാൻ ഉത്തരവാദിയായ വ്യക്തി അർഹമായ തുക ശരിയായ സ്വീകർത്താവിന് നൽകുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കണമെന്ന് ഈ തത്വം പറയുന്നു. അത് ചെയ്യുകഴിഞ്ഞാൽ (അക്കൗണ്ട് ഉടമയോ കടക്കാരനോ ബാങ്കിന് പണം നൽകുകയും ബാങ്ക് പിന്നീട് കരണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന വിവിധ രീതികളായ ബാങ്ക് ചെക്ക്, പേ ഓർഡർ അല്ലെങ്കിൽ ഡിമാൻഡ് ഡ്രാഫ്റ്റ് പോലുള്ള വിവിധ പേയ്മെന്റ് രീതികൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു) പണമടക്കൽ പൂർത്തിയായതായി കണക്കാക്കുന്നു. [ഖണ്ഡിക 31] [1096-C-E]

2. ഈ കേസിൽ, നിർമ്മാതാവ് തനിക്ക് പേ ഓർഡർ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പരാതിക്കാരിക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അവർ തന്റെ പരാതിയോടൊപ്പം അസ്സൽ പേ ഓർഡർ സമർപ്പിക്കുകയും അക്കാലത്ത് MRTP കമ്മീഷനിൽ നിന്ന് ഒരു ഉത്തരവും തേടുകയും ചെയ്തില്ല. കമ്മീഷനിൽ പേ ഓർഡർ സമർപ്പിച്ചതായി പരാതിയിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. ഇത് കാരണമായി ഉചിതമായ മറുവാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ നിർമ്മാതാവിന് കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, സിപിസിയുടെ ഓർഡർ XXI, ചട്ടം 4 ബാധകമാണെന്ന നിർമ്മാതാവിന്റെ വാദം സാധുതയുള്ളതാണ്. 2005 ഏപ്രിൽ 30 ന് ശേഷം 4,53,750 രൂപയുടെ പലിശ അടയ്ക്കുന്നതിന് നിർമ്മാതാവിനെ നിയമപരമായി ഉത്തരവാദിയാക്കാൻ കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 32] [1096-E-G]

3. നിർമ്മാതാവിന്റെ ഉദാസീനത മൂലം തനിക്ക് നീതി നിഷേധിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അതിനാൽ തനിക്ക് പലിശ ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടെന്നുമുള്ള പരാതിക്കാരിയുടെ അവകാശവാദം ശരിവെക്കാനാകില്ലെന്നും ഈ കോടതി വിശ്വസിക്കുന്നു. രേഖകൾ നിർമ്മാതാവിന്റെ ഭാഗത്ത് വീഴ്ചയുണ്ടായതായി കാണിക്കുന്നില്ല; പകരം, പരാതിക്കാരി അവളുടെ താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ഇത്തരം കേസുകളിൽ ഇരു കക്ഷികൾക്കും തുല്യ അവകാശവാദമുണ്ടെങ്കിലും കോടതി ഇടപെടേണ്ടതില്ലെന്ന് സൈലെൻ കൃഷ്ണ മജുംദാർ v. മാലിക് ലാഭ മാസിഹ്[1] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്: [ഖണ്ഡിക 33] [1096-G-H; 1097-A]

ഗാസിയാബാദ് ഡെവലപ്മെന്റ് അതോറിറ്റി vs വേദ് പ്രകാശ് അഗർവാൾ **C.A. No. 794/2001 : [2008] 8 SCR 676;** ഹിന്ദുസ്ഥാൻ പേപ്പർ കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ് vs അനന്ത ഭട്ടാചാര്യ **(2004) 6 SCC 213 : [2017] 6 SCR 453;** ഗുർപ്രീത് സിംഗ് vs

[1]സൈലെൻ കൃഷ്ണ മജുംദാർ vs മാലിക് ലാഭ മാസിഹ്, 1989 (1) SCR 817, തീയതി 21 ഫെബ്രുവരി 1989.

യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ **[2006] 8 SCC 457 : [2006] 7 suppl. SCR 422**; വി. കലാ ഭാരതിയും മറ്റുള്ളവരും v. ദി ഓറിയന്റൽ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ് **[2014] 5 SCC 577 : [2014] 5 SCR 1**; സൈലെൻ കൃഷ്ണ മജുംദാർ vs മാലിക് ലാട്ട മാസിഹ് **[1989] 1 SCR 817**-പരാമർശിച്ചു.

ഉദ്ധരിച്ച കേസുകൾ:

2008] 8 SCR 676	**പരാമർശിച്ചു.**	**ഖണ്ഡിക 6**
2017] 6 SCR 453	**പരാമർശിച്ചു.**	**ഖണ്ഡിക 17**
2006] 7 suppl. SCR 422	**പരാമർശിച്ചു.**	**ഖണ്ഡിക 17**
[2014] 5 SCR 1	**പരാമർശിച്ചു.**	**ഖണ്ഡിക 20**
[1989] 1 SCR 817	**പരാമർശിച്ചു.**	**ഖണ്ഡിക 33**

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2019 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1401.

ന്യൂഡൽഹിയിലെ നാഷണൽ കമ്പനി ലോ അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ 2017 ലെ ട്രാൻസ്ഫർ ഒറിജിനൽ പെറ്റീഷൻ (AT) (MRTP) നമ്പർ 5 ൽ 19.12.2018 ന് പ്രസ്താവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

കൂടാതെ

2019 ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 4530.

സീനിയർ അഡ്വ. നിഖിൽ നയ്യാർ, ആദിത്യ പരോലിയ, പിയൂഷ് സിംഗ്, അക്ഷയ് ശ്രീവാസ്തവ, പ്രിയൽ സരവാഗി, നവീൻ ഹെഗ്ഡെ, രാജേഷ് കുമാർ, ഗൗരവ് ഗോയൽ, മീനാക്ഷി അറോറ, മോഹിത് പോൾ, രംഗോലി സേത്ത്, സുരുചി സൂരി, ചഞ്ചൽ കുമാർ ഗാംഗുലി എന്നീ അഭിഭാഷകർ കക്ഷികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്
ജസ്റ്റിസ് എസ്. രവീന്ദ്ര ഭട്ട്.

1. നാഷണൽ കമ്പനി ലോ അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ (NCLAT) ഒരു പൊതു ഉത്തരവിനെതിരെ രണ്ട് അപ്പീലുകൾ നൽകിയിരിക്കുകയാണ് ഇവിടെ. ആദ്യ അപ്പീൽ ഫ്ലാറ്റ് വാങ്ങിയ വ്യക്തിയുടെ ("പരാതിക്കാരി") നിയമപരമായ പ്രതിനിധി നൽകിയതും രണ്ടാമത്തേത് നിർമ്മാതാവ് നൽകിയതുമാണ്.

2. 1989 ൽ ശ്രീമതി ഹർഷരൺ കൌർ യു.പി യിലെ ഗാസിയാബാദിലെ വൈശാലിയിലെ പ്ലോട്ട് നമ്പർ 24 ൽ നിർദ്ദിഷ്ട 'സിദ്ധാർത്ഥ് ഷീല അപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഗ്രൂപ്പ് ഹൗസിംഗ് സ്കീമിൽ (ഇനിമുതൽ സ്കീം എന്ന് പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു) ഒരു ഫ്ളാറ്റിനായി അപേക്ഷിച്ചു. മൂന്ന് തവണകൾ അടച്ചതിനുശേഷം അവർ മരണമടയുകയും അവരുടെ മരുമകൾ ഡോ. മൻജീത് കൗർ മോംഗ നാലാമത്തെ ഗഡു അടക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന് ശേഷം അവർക്ക് പ്രസ്തുത സ്കീമിന് കീഴിൽ 1,375 ചതുരശ്ര അടി സൂപ്പർ ബിൽറ്റ്-അപ്പ് ഏരിയ ഉള്ള ഫ്ലാറ്റ് നമ്പർ ഡി-301 (മൂന്നാം നില) അവർക്കായി അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് 21.05.1992 ന് നിർമ്മാതാവ് ഒരു അലോട്ട്മെന്റ് കത്ത് നൽകി, നൽകി. 1993 സെപ്റ്റംബറിൽ ആറാം ഗഡു അടച്ചുകൊണ്ട് അവർ രണ്ട് തവണ കൂടി പണമടച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, എട്ട് വർഷത്തിന് ശേഷം, 2001 ഡിസംബറിൽ, എട്ടാമത്തെയും ഒൻപതാമത്തെയും തവണകൾക്കായി അവർക്ക് ഒരു ഡിമാൻഡ് നോട്ടീസ് ലഭിച്ചു. പദ്ധതിയുടെ പുരോഗതിയെക്കുറിച്ചോ ഫ്ലാറ്റിന്റെ കൈവശം ലഭിക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ചോ പുതിയ വിവരങ്ങളൊന്നും ലഭ്യമല്ലാത്തതിനാൽ അവർ ആ നോട്ടീസിനെ എതിർത്തു. എന്നിരുന്നാലും, 2005 ഏപ്രിൽ 30 ന്, പരാതിക്കാരിയുടെ ഫ്ലാറ്റ് അലോട്ട്മെന്റ് റദ്ദാക്കുന്നതായി അറിയിച്ചുകൊണ്ട് നിർമ്മാതാവ് ഒരു കത്ത് നൽകി. 1993 ഒക്ടോബർ 4 ആയപ്പോഴേക്കും പരാതിക്കാരി മൊത്തം 4,53,750/- രൂപ ഏഴ് തവണകളായി അടച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. 2005 ഏപ്രിൽ 30-ലെ റദ്ദാക്കൽ കത്തിനൊപ്പം, ഫ്ളാറ്റിനായി അടച്ച മുഴുവൻ തുകയും തിരികെ നൽകിക്കൊണ്ട് നിർമ്മാതാവ് 4,53,750/- രൂപയുടെ ഒരു സിറ്റിബാങ്ക് പേ ഓർഡറും നൽകി.

3. അലോട്ട്മെന്റ് കത്ത് അനുസരിച്ചുള്ള തവണകൾ അടയ്ക്കാൻ താൻ എപ്പോഴും തയ്യാറായിരുന്നുവെന്നും എന്നാൽ സമയബന്ധിതമായി കൈവശം കൈമാറുന്നതും നിർമ്മാണ നിലവാരവും സംബന്ധിച്ച തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേറ്റുന്നതിൽ നിർമ്മാതാവ് പരാജയപ്പെടുകയായിരുന്നുവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി പരാതിക്കാരി തന്റെ അഭിഭാഷകൻ വഴി 2005 സെപ്റ്റംബർ 7 ന് നിർമ്മാതാവിന് നോട്ടീസ് അയച്ചു. പരാതിക്കാരി ഏഴ് തവണകളായി 4,53,750 രൂപ നൽകിയിട്ടും നിർമ്മാണത്തിന്റെ 40% പോലും പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് നോട്ടീസിൽ ആരോപിക്കുന്നു. ഹർജിക്കാരി ഫ്ലാറ്റിന്റെ കൈവശം അവകാശപ്പെടുകയും നഷ്ടപരിഹാരമായി 25,00,000/- രൂപ നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

നോട്ടീസിനൊപ്പം, അവർ 4,53,750/- രൂപയുടെ പേ ഓർഡർ തിരികെ നൽകുകയും ഫ്ലാറ്റിന് പണം നൽകാനുള്ള സന്നദ്ധത കാണിക്കാൻ 1,00,000/- രൂപയുടെ ഒരു ചെക്ക് അയക്കുകയും ചെയ്തു. മറുപടിയായി, നിർമ്മാണത്തിലുണ്ടായ കാലതാമസമുണ്ടായെന്ന വാദം നിർമ്മാതാവ് നിഷേധിക്കുകയും തവണകൾ കൃത്യമായി അടയ്ക്കുന്നതിൽ പരാതിക്കാരിയ്ക്ക് വീഴ്ച്ച വന്നുവെന്ന് ആരോപിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിരുന്നാലും, ഗാസിയാബാദ് വികസന അതോറിറ്റിയുമായുള്ള ഒരു വ്യവഹാരത്തെത്തുടർന്ന് പ്രോജെക്ടിൽ നേരിയ കാലതാമസം ഉണ്ടായതായി നിർമ്മാതാവ് സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്.

4. ഡോ. മൻജീത് കൗർ മോംഗ നിർമ്മാതാവിന് മേൽ അന്യായമായ വ്യാപാര രീതികൾ ആരോപിച്ച് മോണോപോളീസ് ആൻഡ് റെസ്ട്രിക്ടീവ് ട്രേഡ് പ്രാക്ടീസസ് നിയമം, 1969 (MRTP നിയമം) വകുപ്പ് 36 പ്രകാരം പരാതി നൽകി. പരാതിയിൽ ഫ്ലാറ്റിന്റെ കൈവശം നൽകുവാനും അതിന് സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ തുല്യ വലുപ്പത്തിലും അളവിലും ഉള്ള മറ്റൊരു ഫളാറ്റ് നൽകുവാനും ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. സിദ്ധാർത്ഥ് ശില അപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ഫ്ലാറ്റ് ഡി-301 വിൽക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നിർമ്മാതാവിനെ തടയുന്നതിനായി MRTP നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 12 എ പ്രകാരവും അവർ ഒരു അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. താൻ നിർമ്മാതാവിന്റെ അന്യായമായ വ്യാപാര രീതികളുടെ ഇരയാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട് 25,00,000/- രൂപ നഷ്ടപരിഹാരം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് MRTP നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 12 ബി പ്രകാരം അവർ C.A നമ്പർ 39/2009 ഫയൽ ചെയ്തു. ഫ്ലാറ്റിൽ മൂന്നാം കക്ഷിയ്ക്ക് അവകാശങ്ങൾ നൽകുന്നതിൽ നിന്ന് നിർമ്മാതാവിനെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടുള്ള വകുപ്പ് 12 എ പ്രകാരം നൽകിയ അപേക്ഷ MRTP തീർപ്പാക്കി. MRTP നിയമപ്രകാരം പരാതിക്കാരിക്ക് ഒരു നിവൃത്തിയ്ക്കും അർഹതയില്ലെന്ന് വാദിച്ച് നിർമ്മാതാവ് പ്രസ്തുത പരാതിയെ എതിർത്തു. അലോട്ട്മെന്റ് പ്ലാൻ അനുസരിച്ച് പണം നൽകുന്നതിൽ അവർ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നും നിർമ്മാതാവ് വിശ്വാസവഞ്ചന നടത്തിയതായും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി 2002 മെയ് 22 ലെ കത്തിലൂടെ ഫ്ലാറ്റ് കൈവശപ്പെടുത്താൻ അവർ വിസമ്മതിച്ചതായും നിർമ്മാതാവ് വാദിച്ചു. സമാനമായ കാരണങ്ങളാൽ തന്നെ കമ്മീഷന്റെ അന്വേഷണ വിചാരണാ നോട്ടീസിനെയും നിർമ്മാതാവ് എതിർത്തു.

5. നിർമ്മാതാവ് അന്യായമായ വ്യാപാര രീതികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നും പ്രസ്തുത പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരാതിക്കാരിയേയോ അല്ലെങ്കിൽ പൊതുജനങ്ങളെയോ ഉപദ്രവിക്കുന്നതാണോ എന്നും നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനായി വിവാദ്യകങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തി. 2009 സെപ്റ്റംബർ 1 മുതൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്ന 2002 ലെ കോംപെറ്റീഷൻ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 66 മൂലം എംആർറ്റിപി നിയമത്തെ റദ്ദാക്കി. അധ്യായം VIII-A കോമ്പറ്റീഷൻ കമ്മീഷൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ ഉത്തരവുകൾക്കെതിരായ അപ്പീലുകൾ കേൾക്കാൻ ഒരു അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണൽ സ്ഥാപിക്കാൻ

തീരുമാനിച്ചു. MRTP കമ്മീഷന് മുമ്പാകെ പരിഗണനയിലിരിക്കുന്ന കേസുകൾ കോംപറ്റീഷൻ അപ്പീൽ ട്രൈബ്യൂണലിലേക്ക് (COMPAT) മാറ്റി. 2011 ജൂലൈ 29 ലെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം MRTP നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 12 ബി പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച അപേക്ഷയിൽ COMPAT വിവാദ്യകങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തി. ഹർജിയുടെ നിലനിൽപ്പും അന്യായമായ വ്യാപാര രീതികൾ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നും അവ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ഹാനികരമാണോണ് എന്നും പരാതിക്കാരിക്ക് നഷ്ടപരിഹാരത്തിന് അർഹതയുണ്ടോ എന്നും തുടങ്ങിയ വിവാദ്യകങ്ങൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

6. ഹാജരാക്കിയ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മൂന്ന് വർഷത്തിനുള്ളിൽ പദ്ധതി പൂർത്തിയാക്കുമെന്ന് പരാതിക്കാരി ഉൾപ്പെടെയുള്ള പൊതുജനങ്ങൾക്ക് നിർമ്മാതാവ് വ്യാജമായി ഉറപ്പ് നൽകുകയായിരുന്നുവെന്നും എന്നാൽ ഒരു ദശകത്തിലേറെ കഴിഞ്ഞിട്ടും പ്രസ്തുത ഉറപ്പ് പാലിക്കുന്നതിൽ അവർ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നുമുള്ള നിഗമനത്തിൽ COMPAT അതിന്റെ ഉത്തരവിലൂടെ[2] എത്തിച്ചേർന്നു. MRTP നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 36-എ (1) (ഐ) (ii), (ix) എന്നിവ പ്രകാരം നിർമ്മാതാവ് അന്യായമായ വ്യാപാര രീതികളിൽ ഏർപ്പെട്ടതിൽ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് COMPAT കണ്ടെത്തി. കൂടുതൽ പണം നൽകാതിരുന്ന പരാതിക്കാരിയുടെ നടപടി ശരിയാണെന്നും അലോട്ട്മെന്റ് റദ്ദാക്കിക്കൊണ്ട് നിർമ്മാതാവ് നിയമവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നും കോടതി കണ്ടെത്തി. ഗാസിയാബാദ് വികസന അതോറിറ്റി v. വേദ് പ്രകാശ് അഗർവാൾ[3] എന്ന കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായം ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട COMPAT, പ്രത്യേക നിവൃത്തി നൽകുന്നതിന് സമാനമായ ഒരു നിവൃത്തി അനുവദിക്കുവാൻ തങ്ങൾക്ക് ഒരു സിവിൽ കോടതിയുടെ അധികാരം ഇല്ലെന്ന് വിധിച്ചു. അതിനാൽ ഫ്ലാറ്റിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശം കൈമാറാനുള്ള അഭ്യർത്ഥന അവർ നിരസിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, പരാതിക്കാരിയുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികൾക്ക് നിക്ഷേപ തീയതി മുതൽ അലോട്ട്മെന്റ് റദ്ദാക്കിയ തീയതിയായ 2005 ഏപ്രിൽ 30 വരെ ഓരോ ഗഡുവിനും പലിശ കണക്കാക്കിക്കൊണ്ട് പ്രതിവർഷം 15% എന്ന നിരക്കിൽ കൂട്ടുപലിശ നൽകാൻ COMPAT നിർമ്മാതാവിനോട് ഉത്തരവിട്ടു. കൂടാതെ, പരാതിക്കാരി നിക്ഷേപിച്ച 4,53,750/- രൂപ പരാതിക്കാരിയുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികൾക്ക് തിരികെ നൽകാനും എതിർകക്ഷികൾക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകി.

7. പരാതിക്കാരിയും നിർമ്മാതാവും COMPAT ന്റെ ഉത്തരവിനെ പ്രത്യേക അപ്പീലുകളിലൂടെ ഈ

[2]ഡോ (ശ്രീമതി) മൻജീത് കൌർ മോംഗ vs മിസ്റ്റർ കെ.എൽ സുനേജ, സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 39/2009, തീയതി 3 ഓഗസ്റ്റ് 2015.

[3]ഗാസിയാബാദ് വികസന അതോറിറ്റി vs വേദ് പ്രകാശ് അഗർവാൾ, C.A നമ്പർ 794/2001, തീയതി 14 മെയ് 2008.

കോടതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തു. COMPAT ഉപയോഗിച്ച ഫോർമുലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരാതിക്കാരിയുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികൾക്ക് നൽകിയ നഷ്ടപരിഹാരം 2017 ജൂലൈ 18[4] ന് കോടതി ശരിവച്ചു. കോടതി താഴെപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിഃ

> "... ടൈബ്യൂണൽ ഒരു തുക തീർച്ചപ്പെടുത്തിപ്പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ മാത്രം അത് നഷ്ടപരിഹാരമല്ലെന്ന് പറായാനാകില്ല. ടൈബ്യൂണൽ ഉത്തരവിട്ടത് പ്രകാരമുള്ള പലിശ കണക്കാക്കിയതിന് ശേഷമുള്ള തുകയായിരിക്കും നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 12-ബി യിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നഷ്ടപരിഹാരത്തുക."

8. 2005 ഏപ്രിൽ 30 ന് സിറ്റി ബാങ്കിൽ നിന്ന് പേ ഓർഡർ ലഭിച്ചപ്പോൾ കറന്റ് അക്കൗണ്ടിൽ നിന്ന് 4,53,750 രൂപ കുറച്ചതായുള്ള നിർമ്മാതാവിന്റെ വാദവും കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു. പക്ഷെ ആ തുക പരാതിക്കാരിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടില്ല. നിർമ്മാതാവ് പിന്നീട് പേ ഓർഡർ റദ്ദാക്കുകയും 2016 ജൂൺ 22 സിറ്റി ബാങ്ക് തുക നിർമ്മാതാവിന്റെ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് അത് വീണ്ടും ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. 2005 ഏപ്രിലിൽ നിർമ്മാതാവിന്റെ അക്കൗണ്ടിൽ നിന്ന് പണം കിഴിക്കുകയും അത് പരാതിക്കാരിക്ക് ലഭിക്കാതിരിക്കുകയുമുണ്ടായെങ്കിലും എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും പേ ഓർഡർ സമർപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്നതിനാൽ ബാങ്ക് പ്രസ്തുത തുകയിൽ നിന്നും പ്രയോജനം നേടിയിട്ടില്ലെന്ന സിറ്റി ബാങ്കിന്റെ വാദവും കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. COMPAT ന് മുൻപാകെ ഈ വിഷയങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്നതിനാലും സിറ്റി ബാങ്ക് COMPAT ന് മുൻപാകെ കക്ഷിയല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടും ഈ വിഷയങ്ങൾ COMPAT പരിഗണിച്ചിട്ടില്ല എന്നത് കോടതി ശ്രദ്ധിച്ചു. സിറ്റിബാങ്കിനെ ഒരു അധിക എതിർകക്ഷിയായി കക്ഷിചേർക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടുകൊണ്ട് കോടതി കേസ് COMPAT ന് തിരികെ അയച്ചു. കൂടാതെ, 2005 ഏപ്രിൽ 30 വരെ 15% കൂട്ടുപലിശയോടുകൂടി നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാനും നിർമ്മാതാവിന് നിർദ്ദേശം നൽകി. 2005 ഏപ്രിൽ 30 ന് ശേഷം നഷ്ടപരിഹാരം ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നും അങ്ങനെ നൽകേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ പ്രസ്തുത തുക എത്രയായിരിക്കണമെന്നതും സിറ്റി ബാങ്ക് അക്കൗണ്ട് ഉടമയ്ക്ക് എന്തെങ്കിലും പലിശ നൽകേണ്ടതുണ്ടോ എന്നതുമായിരുന്നു റിമാൻഡിൽ COMPAT പരിഗണിക്കേണ്ട അവസാന പ്രശ്നം.

NCLAT യുടെ അപവദിത ഉത്തരവ്

9. റിമാന്റിന് ശേഷം പരാതിക്കാരി സിറ്റിബാങ്കിനെ എതിർകക്ഷിയാക്കി കക്ഷി ചേർത്തു.

[4] ഡോ. (ശ്രീമതി) മൻജീത് കൌർ മോംഗ (Thr. എൽ.എച്ച്. കരൺ വീർ സിംഗ് മോംഗ) vs മിസ്റ്റർ കെ.എൽ. സുനേജ, സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 5032/2017, തീയതി 18 ജൂലൈ 2017.

2005 മെയ് 1 മുതൽ പരാതിക്കാരിക്ക് നൽകേണ്ട പലിശ സംബന്ധിച്ച് സത്യവാങ്മൂലം സമർപ്പിക്കാൻ എല്ലാ എതിർകക്ഷികൾക്കും അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. നിർമ്മാതാവിന്റെ അഭ്യർത്ഥനപ്രകാരം സിറ്റിബാങ്ക് പുറപ്പെടുവിച്ച അസ്സൽ പേ ഓർഡറിനൊപ്പം 2005 ലാണ് പരാതി നൽകിയതെന്നും അത് ആദ്യം പരാതിക്കാരി തിരികെ നൽകുകയും പിന്നീട് പരാതിക്കാരിക്ക് തന്നെ അത് തിരികെ നൽകുകയും ചെയ്തുവെന്ന വസ്തുത ഉൾപ്പെടെയുള്ള കേസിന്റെ പശ്ചാത്തലം NCLAT യുടെ അപവദിത ഉത്തരവിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സിറ്റിബാങ്ക് ഉൾപ്പെടെയുള്ള കക്ഷികളുടെ സത്യവാങ്മൂലങ്ങളും വാദങ്ങളും NCLAT പരിശോധിക്കുകയും നിർമ്മാതാവിന്റെ അക്കൗണ്ടിൽ നിന്ന് 4,53,750/- രൂപ കുറച്ചതായി കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. COMPAT ന് മുമ്പാകെ കേസ് നിലനിൽക്കുമ്പോൾ സിറ്റിബാങ്ക് ഈ തുകയിൽ നിന്നും പ്രയോജനം നേടിയിട്ടില്ലെന്നും അതിൽ പരാമർശിക്കുന്നു. കൂടാതെ, പരാതിക്കാരിയുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികൾക്ക് 2015 ഓഗസ്റ്റ് 3 ലെ COMPAT ന്റെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം 4,53,750/- രൂപ തിരികെ ലഭിക്കുകയുമുണ്ടായില്ല, കാരണം 2016 ജൂൺ 16 ന് നിർമ്മാതാവിന്റെ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് ഫണ്ട് തിരിച്ചെത്തുകയും സിറ്റിബാങ്ക് പിന്നീട് അതെ തീയതിയിൽ തന്നെ ഒരു പുതിയ പേ ഓർഡർ (നമ്പർ. 262910) പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു. 2016 ഏപ്രിൽ 8,26 എന്നീ തീയതികളിലെ കോടതി ഉത്തരവുകൾ പ്രകാരം 2016 മെയ് 7 ന് പരാതിക്കാരിക്ക് തുക അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് NCLAT അതിന്റെ ഉത്തരവിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു:

> "4,53,750/- രൂപ അടയ്ക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് 2015 ഓഗസ്റ്റ് 3 ലെ COMPAT ന്റെ ഉത്തരവ് 2016 മെയ് 7 വരെ പാലിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് NCLAT കണ്ടെത്തി. തൽഫലമായി, പരാതിക്കാരിയുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികൾക്ക് 2005 മെയ് 1 മുതൽ 2016 മെയ് 7 വരെ പ്രധാനതുകയിന്മേൽ പ്രതിവർഷം 15% എന്ന നിരക്കിൽ കൂട്ടുപലിശയുടെ രൂപത്തിൽ അധിക നഷ്ടപരിഹാരത്തിന് അർഹതയുണ്ട്. ഒന്നും രണ്ടും എതിർകക്ഷികളിൽ നിന്നും (നിർമ്മാതാവ്) മുഴുവൻ കുടിശ്ശികയും ഈടാക്കുന്നത് വരെ അവർക്ക് വ്യവഹാരം നടക്കവേയുള്ള ഭാവി പലിശയ്ക്കും അർഹതയുണ്ടായിരിയ്ക്കും."

പരാതിക്കാരിയുടെ വാദമുഖങ്ങൾ

10. രണ്ട് അപ്പീലുകളിലെയും പരാതിക്കാരിയുടെ വാദങ്ങൾ സമാനമാണ്. പരാതിക്കാരിയുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികൾക്ക് 2016 മെയ് 7 വരെ നിർമ്മാതാവിൽ നിന്ന് 4,53,750/- രൂപ തിരികെ ലഭിക്കാത്തതിനാൽ, 1993 ഒക്ടോബർ 4 മുതൽ 2016 മെയ് 7 ന് തുക അടയ്ക്കുന്നതുവരെ പ്രധാന തുകയിന്മേൽ പലിശ നൽകേണ്ടതായിരുന്നെന്ന വസ്തുത പരിഗണിക്കാതിരുന്ന NCLAT യ്ക്ക്

വീഴ്ച സംഭവിച്ചുവെന്ന് വാദിക്കുകയുണ്ടായി.

11. നിർമ്മാതാവ് തെറ്റ് ചെയ്തതായി ടൈബ്യൂണൽ കണ്ടെത്തിയതിനാൽ പരാതിക്കാരിക്ക് കൂട്ടുപലിശ സഹിതം നഷ്ടപരിഹാരത്തിന് അർഹതയുണ്ടെന്ന് വിധിച്ച കോടതി ശരിവെച്ച തീരുമാനം പൂർണ്ണമായും നടപ്പാക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും 1993 ൽ നിർമ്മാതാവിന് നൽകിയ തീയതി മുതൽ തുക ലഭിക്കുന്നതുവരെ 4,53,750/- രൂപയുടെ പലിശ നൽകണം എന്നും വാദിക്കുകയുണ്ടായി. കേസിന്റെ എല്ലാ വശങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത് ശരിയായ നഷ്ടപരിഹാരം ഉറപ്പാക്കാനുള്ള ന്യായവും നീതിയുക്തവുമായ ഒരേയൊരു ഉത്തരവ് ഇതായിരുന്നു.

12. തുക അക്കൗണ്ടിൽ നിന്ന് കുറച്ചുവെന്നും അസ്സൽ പേ ഓർഡർ സമർപ്പിച്ചത് സംബന്ധിച്ച് അറിയില്ലെന്നുമുള്ള നിർമ്മാതാവിന്റെ അവകാശവാദം സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും വാദിക്കുകയുണ്ടായി. പരാതിക്കാരി നിക്ഷേപിച്ച തുകയിൽ നിന്ന് നിർമ്മാതാവിന് പ്രയോജനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അലോട്ട്മെന്റ് റദ്ദാക്കിയ ശേഷം ഫ്ലാറ്റ് വേഗത്തിൽ തന്നെ മറ്റൊരാൾക്ക് 21 ലക്ഷം രൂപയ്ക്ക് വിറ്റതായും പരാതിക്കാരിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. ഈ വസ്തുതയെ നിർമ്മാതാവ് എതിർത്തില്ല. അതിനാൽ, നിർമ്മാതാവിന് നൽകിയ തുകയുടെ മൂല്യം ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചതിനാൽ പരാതിക്കാരിക്ക് നീതി നിഷേധിക്കരുത്. പരാതിക്കാരിയിൽ നിന്നും പുതുതായി ഫ്ലാറ്റ് വാങ്ങിയ വ്യക്തിയിൽ നിന്നും പണം സ്വീകരിച്ചതിലൂടെ നിർമ്മാതാവിന് ഇരട്ടനേട്ടം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി.

നിർമ്മാതാവിന്റെ വാദമുഖങ്ങൾ

13. പരാതിക്കാരിക്ക് 2005 ഏപ്രിൽ 30 ന് പേ ഓർഡർ നൽകിയതിനാൽ തങ്ങൾക്ക് ഇനിയാതൊരു ബാധ്യതയുമില്ലെന്ന വാദമാണ് പരാതിക്കാരിയുടെ അപ്പീലിലും സ്വന്തം അപ്പീലിലും നിർമ്മാതാവ് വാദിച്ചത്. പരാതിക്കാരി പേ ഓർഡറിനെ പണമായി മാറ്റാതിരുന്നതിനാൽ 2005 ഏപ്രിലിനുശേഷം നിർമ്മാതാവിന്റെ ഭാഗത്ത് നിന്നുള്ള വീഴ്ച മൂലം എന്തെങ്കിലും ബാധ്യതയുണ്ടായോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ മാത്രമായി ഈ കോടതി റിമാന്റിനെ പരിമിതപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നുവെന്നും നിർമ്മാതാവിന്റെ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ വാദിച്ചു. പേ ഓർഡർ പുറപ്പെടുവിച്ച സമയത്ത് നിർമ്മാതാവിന്റെ അക്കൗണ്ടിൽ നിന്ന് തുക കുറച്ചതായി സിറ്റിബാങ്ക് വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ അവസരത്തിൽ വാദിക്കുകയുണ്ടായി. ആർ. ബി. ഐയുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം തുക പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതായും അതിൽ നിന്നും പലിശ നേടിയിട്ടില്ലെന്നും ബാങ്ക് അറിയിച്ചു. 2016 ഏപ്രിൽ 29 ന് പരാതിക്കാരിയുടെ അഭിഭാഷകൻ ഒരു

പ്രസ്താവന നടത്തിയപ്പോൾ ആണ് MRTP കമ്മീഷന് മുമ്പാകെ നൽകിയ പരാതിയിൽ പേ ഓർഡർ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് നിർമ്മാതാവ് ആദ്യമായി മനസ്സിലാക്കുന്നത്.

14. പേ ഓർഡർ MRTP കമ്മീഷന്റെ പക്കലാണെന്നത് കോടതി ശ്രദ്ധിക്കുകയും അതിന് വീണ്ടും സാധുത നൽകാൻ അനുവദിച്ചുവെന്നും തൽഫലമായി, നിർമ്മാതാവ് കമ്മീഷനെ സമീപിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും ഇത് പേ ഓർഡറിന് വീണ്ടും സാധുത നൽകുന്നതിലേക്കും അത് ഒടുവിൽ പരാതിക്കാരിക്ക് കൈമാറുന്നതിലേക്കും നയിച്ചുവെന്നും കോടതി മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

15. ഈ വസ്തുതകളെല്ലാം നിർമ്മാതാവിന് വീഴ്ച്ച സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് വ്യക്തമായി സ്ഥാപിക്കുന്നു; നിർമ്മാതാവ് തിരികെ നൽകിയ പേ ഓർഡർ 2005 സെപ്റ്റംബർ 26 ലെ കത്തിലൂടെ ലഭിച്ചതായി പരാതിക്കാരി വാസ്തവത്തിൽ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. MRTP കമ്മീഷന് മുമ്പാകെയുള്ള വാദങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച്, പരാതിയുടെ സൂചികയും അതിനൊപ്പം സമർപ്പിച്ച രേഖകളും ഒരിടത്തും അസ്സൽ പേ ഓർഡറിനെ പരാമർശിക്കുകയോ വിവരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും അഭിജ്ഞനായ അഭിഭാഷകൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി.

16. പേ ഓർഡർ വഴി തുക തിരികെ നൽകിയതിനാൽ, അതിനുശേഷം കൂടുതൽ പലിശ നൽകാൻ നിർമ്മാതാവിന് ബാധ്യതയില്ലെന്ന് സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. തുക നിർമ്മാതാവിന്റെ പക്കലോ അക്കൗണ്ടിലോ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ പരാതിക്കാരിയുടെ അവകാശവാദത്തിന് സാധുത കൈവരുകയുള്ളുവെന്നും വാദമുയർന്നു. എന്നിരുന്നാലും, തുക നിർമ്മാതാവിന്റെ അക്കൗണ്ടിൽ നിന്ന് കുറയ്ക്കുകയും പരാതിക്കാരിക്ക് പേ ഓർഡർ നൽകുകയും ചെയ്തതിനാൽ - പരാതിക്കാരി തുടക്കത്തിൽ അത് തിരികെ നൽകിയെങ്കിലും പിന്നീട് അത് സ്വീകരിച്ചു- നിർമ്മാതാവിനെ ഉത്തരവാദിയാക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നും വാദിക്കുകയുണ്ടായി.

17. നിർമ്മാതാവിന്റെ അഭിഭാഷകൻ 1908 ലെ സിവിൽ നടപടിക്രമത്തിലെ ഓർഡർ XXI ചട്ടം 1 (4), (5) (ഇനിമുതൽ, "സിപിസി") എന്നിവയെ ആശ്രയിച്ച്, അപവദിത തുക ബാങ്ക് വഴി അടച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ (i.e., ബാങ്കിൽ ഡ്രോ ചെയ്ത ഒരു ചെക്ക് മുഖേന അല്ലാതെ ഡിമാൻഡ് ഡ്രാഫ്റ്റ് അല്ലെങ്കിൽ പേ ഓർഡർ പോലുള്ള ബാങ്ക് നൽകുന്ന ഒരു കരണത്തിലൂടെ) ബാധ്യത അവസാനിക്കുമെന്ന് വാദിച്ചു. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ പേപ്പർ കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ് v. അനന്ത

ഭട്ടാചാർജി[5], ഹർപ്രീത് സിംഗ് v. യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ[6] എന്നീ കേസുകളിലെ വിധിന്യായങ്ങളെ നിർമ്മാതാവിന്റെ അഭിഭാഷകൻ ആശ്രയിച്ചു.

വിശകലനവും നിഗമനവും

18. ഈ അപ്പീൽ തീർപ്പാക്കുന്നതിന് വേണ്ടി 2005 ഏപ്രിൽ 30 ന് മുമ്പുള്ള കാലയളവിലെ നിർമ്മാതാവിന്റെ ബാധ്യതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വസ്തുതകളുടെ മുഴുവൻ വശങ്ങളും അവലോകനം ചെയ്യുകയും എതിരാളികളുടെ തർക്കങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. അപ്പീലിൽ കോടതി നേരത്തെ പുറപ്പെടുവിച്ച അന്തിമ ഉത്തരവിലൂടെ[7] ഈ കേസിൽ ടൈബ്യൂണലിന്റെ അധികാരം പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. പേ ഓർഡർ MRT കമ്മീഷനിൽ നിക്ഷേപിച്ചതായി പരാതിക്കാരി കോടതിയിൽ ബോധിപ്പിച്ചതിനെ തുടർന്ന് നിർമ്മാതാവ് അതിന് വീണ്ടും സാധുത നല്കാൻ അപേക്ഷിച്ചതായി ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ട ഈ കോടതി, 2016 ൽ കരണത്തിന് വീണ്ടും സാധുത നൽകുകയും 2016 മെയ് 22 ന് തുക നിർമ്മാതാവിന്റെ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് വകയിരുത്തുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന നിബന്ധനകളിൽ റിമാന്റിന്റെ വ്യാപ്തി രൂപപ്പെടുത്തി:

> "... നിർദ്ദിഷ്ട പരിധി വരെ വീണ്ടും പരിഗണിക്കുന്നതിനായി, കേസുകൾ ടൈബ്യൂണലിലേക്ക് തിരികെ അയയ്ക്കാൻ ഈ കോടതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഈ അപ്പീലുകൾ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ തീർപ്പാക്കുന്നു:
>
> (1) ന്യൂഡൽഹിയിലെ കോംപറ്റീഷൻ അപ്പലേറ്റ് ടൈബ്യൂണലിന് മുമ്പാകെ നൽകിയ പരാതിയിൽ സിറ്റിബാങ്ക് എൻഎയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് അതിന്റെ മാനേജറിനെ (ജീവൻ ഭാരതി ബിൽഡിംഗ് 124 കൊണാട്ട് സർക്കസ്, ന്യൂഡൽഹി) അധിക എതിർകക്ഷിയായി കക്ഷിചേർക്കുക.
>
> (2) 30-04-2005 വരെ 15% കൂട്ടുപലിശ നിരക്കിൽ നിർമ്മാതാവ് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകേണ്ടതാണ്.
>
> (3) എന്തെങ്കിലും നഷ്ടപരിഹാരം നൽകേണ്ടതുണ്ടോ എന്നും അങ്ങനെ

[5] ഹിന്ദുസ്ഥാൻ പേപ്പർ കോർപ്പറേഷൻ ലിമിറ്റഡ് vs അനന്ത ഭട്ടാചാര്യ, (2004) 6 SCC 213, തീയതി 28 ഏപ്രിൽ 2004.
[6] ഹർപ്രീത് സിംഗ് vs യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യ, 2006 (8) SCC 457, തീയതി 19 ഒക്ടോബർ 2006.
[7] മേൽപരാമർശം കുറിപ്പ് 3, ഖണ്ഡിക 9.

നൽകേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ, 2005 ഏപ്രിൽ 30 ന് ശേഷം നൽകേണ്ട തുക എത്രയാണെന്നും ട്രൈബ്യൂണൽ നിർണ്ണയിച്ച പ്രകാരം അക്കൗണ്ട് ഉടമയ്ക്ക് പലിശ നൽകാൻ സിറ്റിബാങ്ക് ബാധ്യസ്ഥമാണോ എന്നും.

മേൽപ്പറഞ്ഞ പരിമിതമായ പരിധിവരെ ഈ കോടതി ഈ വിഷയം ന്യൂഡൽഹിയിലെ കോംപറ്റീഷൻ അപ്പലേറ്റ് ട്രൈബ്യൂണലിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നു.

ഇത്തരത്തിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ലഭ്യമായ എല്ലാ വാദങ്ങളും ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ബോധിപ്പിക്കാൻ കക്ഷികളെ അനുവദിക്കുന്നു."

19. 2005 ഏപ്രിൽ 30 വരെയുള്ള ബാധ്യതയെക്കുറിച്ച്, കോടതി COMPAT ന്റെ കണ്ടെത്തലുകൾ ശരിവയ്ക്കുകയും നൽകിയ കൂട്ടുപലിശയ്ക്ക് അപ്പുറം അധിക നഷ്ടപരിഹാരത്തിനുള്ള പരാതിക്കാരിയുടെ നിയമപരമായ അവകാശികളുടെ അവകാശവാദം നിരസിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ, 1993 മുതൽ 2005 വരെയുള്ള മുഴുവൻ കാലയളവിലും പ്രതിവർഷം 15% കൂട്ടുപലിശ നഷ്ടപരിഹാരമായി നൽകാൻ നിർമ്മാതാവിന് നിർദ്ദേശം നൽകി. പരാതിക്കാരി MRTP കമ്മീഷന് മുമ്പാകെ പേ ഓർഡർ സമർപ്പിച്ചുവെന്ന വസ്തുത ഈ കോടതിയെ അറിയിച്ചതിനാൽ, സിറ്റിബാങ്കിൽ നിന്ന് വിശദാംശങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് അവർ കരുതി. സത്യവാങ്മൂലവും അതിന് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച രേഖകളും പരിഗണിച്ച ശേഷം, 2005 ന് ശേഷമുള്ള കാലയളവിൽ നിർമ്മാതാവിന് മേൽ എന്തെങ്കിലും ബാധ്യത ചുമത്താൻ കഴിയുമോ എന്ന് പരിഗണിക്കുന്നതിൽ മാത്രമായി വിഷയം പരിമിതപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് ഉചിതമായ മാർഗം എന്ന് ഈ കോടതി തീരുമാനിച്ചു. റിമാന്റിന്റെ പരിമിതമായ വ്യാപ്തിയുടെ യുക്തിയും അതായിരുന്നു.

20. ഈ കേസിൽ, നോട്ടീസ് നൽകിയ ശേഷം, പരാതിക്കാരി 2005 സെപ്റ്റംബർ 7-ലെ കത്തിലൂടെ തനിക്ക് ലഭിച്ച പേ ഓർഡർ തിരികെ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് രേഖകൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു, എന്നിരുന്നാലും, നിർമ്മാതാവ് പരാതിക്കാരിയുടെ നോട്ടീസിനോട് പ്രതികരിച്ച് നൽകിയ 2005 സെപ്റ്റംബർ 26-ലെ കത്തിൽ നോട്ടീസിലുള്ള ആരോപണങ്ങൾ നിഷേധിക്കുകയും 4,53,750/- ന്റെ പേ ഓർഡറും ഒരു ലക്ഷം രൂപയുടെ ചെക്കും തിരികെ നൽകുകയും ചെയ്തു. 2005 ഒക്ടോബർ ഏഴിനാണ് പരാതി നൽകിയതെന്നും വ്യക്തമാണ്. പരാതിയുടെ പകർപ്പ് കോടതി മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൗതുകകരമെന്നു പറയട്ടെ, അതിൽ പേ ഓർഡർ സംബന്ധിച്ച് പരാമർശമില്ല, പരാതിക്കാരി വാദത്തോടൊപ്പം അസ്സൽ പേ ഓർഡർ ഫയൽ ചെയ്തതായി പറയുന്നില്ല. ഇത്

നിഷേധിക്കാനാവാത്ത ഒരു വസ്തുതയാണ്. നിർമ്മാതാവിന്റെ അപ്പീലിൽ പരാതിക്കാരി സമർപ്പിച്ച എതിർ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ പോലും അവർ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:

> "ആക്ഷേപ പരാതിയോടൊപ്പം 2005 ഏപ്രിൽ 30-ലെ പേ ഓർഡറുകളും ഉത്തമ വിശ്വാസത്തോടെ കോടതി രജിസ്ട്രിയിൽ സമർപ്പിച്ചു."

21. പരാതിയിലെ വാദങ്ങളിൽ പരാതിയോടൊപ്പം ആദ്യമേ ചേർത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്ന പേ ഓർഡറിനെ പരാമർശിക്കാത്തതിനാൽ, നിർമ്മാതാവും ഈ കാര്യത്തിൽ വ്യക്തമായ ഒരു മറുപടി നൽകിയിരുന്നില്ല. 2006 ഫെബ്രുവരി 3 ന് MRTP കമ്മീഷന് മുമ്പാകെ നിർമ്മാതാവ് സമർപ്പിച്ച പരാതിക്കുള്ള മറുപടിയിൽ നിന്ന് ഇത് വ്യക്തമാണ്. അതുപോലെ, MRTP കമ്മീഷൻ പുറപ്പെടുവിച്ച അന്വേഷണ നോട്ടീസ്, നിർമ്മാതാവ് സമർപ്പിച്ച മറുപടി (2007 ജനുവരി 25 ലെ സത്യവാങ്മൂലത്തിന്റെ പിൻബലത്തോടെ) എന്നിവയും പേ ഓർഡറിനെ സംബന്ധിച്ച് പറയുന്നില്ല.

22. ഈ കോടതി മുമ്പാകെ നടന്ന മുൻ നടപടികളിലെ പരാതിക്കാരിയുടെ അപ്പീലിലെ 2016 ഏപ്രിൽ 29 ലെ ഈ കോടതിയുടെ ഉത്തരവ്[8] ഇപ്രകാരമാണ്:

> "അപ്പീൽവാദിയ്ക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിജ്ഞനായ അഭിഭാഷകൻ എതിർകക്ഷികൾ നൽകിയ ഡിമാൻഡ് ഡ്രാഫ്റ്റുകൾ ഇതിനകം MRTP കമ്മീഷൻ മുമ്പാകെ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് സമർപ്പിക്കുന്നു. തുക പിൻവലിക്കുന്നതിനായി കോംപറ്റീഷൻ കമ്മീഷനെ സമീപിക്കാൻ എതിർകക്ഷികൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.
>
> എതിർകക്ഷികൾ അത്തരമൊരു ശ്രമം നടത്തുകയാണെങ്കിൽ, ഡ്രാഫ്റ്റുകൾ/തുകകൾ പിൻവലിക്കുന്നതിനെ അപ്പീൽക്കാരൻ എതിർക്കില്ലെന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രസ്താവന കോടതി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു."

23. ഈ കോടതിയുടെ അനുമതി സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസ്തുത ഉത്തരവിലൂടെ നിർമ്മാതാവ് COMPAT മുമ്പാകെ ഒരു അപേക്ഷ നൽകുകയും അതിൽ 2016 മെയ് 18 ന് താഴെ പറയുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു:

[8] മേൽപ്പരാമർശം കുറിപ്പ് 3.

"ഡോ (മിസ്സിസ്) മൻജീത് കൗർ മോംഗയുടെ പേരിലുള്ള 4,53,750/- രൂപയ്ക്കുള്ള 2005 ഏപ്രിൽ 30-ലെ പേ ഓർഡർ നമ്പർ 885894, അവരുടെ നിയമപരമായ പ്രതിനിധികളുടെ പേരിൽ വീണ്ടും സാധുകരിയ്ക്കുന്നതിനായി വിട്ടുനൽകണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നും രണ്ടും എതിർകക്ഷികൾ നൽകുന്ന അപേക്ഷയാണ് ഇത്.

അപേക്ഷകരുടെ അഭിഭാഷകനായ ശ്രീ ആദിത്യ നാരായൺ പറയുന്നത്, 2005 ൽ നിക്ഷേപിച്ച പേ ഓർഡർ പുതുക്കുന്നതിനായി തന്റെ കക്ഷിക്ക് നിയമാനുസൃതം തിരികെ നൽകിയാൽ തന്റെ കക്ഷിക്ക് സംതൃപ്തി ലഭിക്കുമെന്നാണ്. തങ്ങൾക്ക് എതിർപ്പൊന്നുമില്ലെന്ന് പരാതിക്കാരിയുടെ നിയമപ്രതിനിധികൾക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ബോധിപ്പിച്ചു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടുത്ത്, അപേക്ഷ അനുവദിക്കുന്നു. ടൈബ്യൂണലിന്റെ രജിസ്ട്രിയിലെ 30.04.2005 ലെ 885894 എന്ന ഡിമാന്റ് ഡ്രാഫ്റ്റ് അപേക്ഷകർക്ക് ഇതിനാൽ തിരികെ നൽകേണ്ടതാണ്."

24. ഈ സംഭവവികാസങ്ങൾ രേഖയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു, കോടതിക്ക് അവയെക്കുറിച്ച് അറിയാമായിരുന്നു, അതിന്റെ അനന്തരഫലമായി സിവിൽ അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള 2017 ജൂലൈ 18 ലെ അന്തിമ ഉത്തരവിൽ ഈ വസ്തുതകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്:

"... അപ്പീലുകളിൽ വാദം കേൾക്കുന്നതിനിടെ മറ്റൊരു രസകരമായ കാര്യം പരിഗണനയ്ക്ക് വന്നു. എസ്എൽപി (സി) നമ്പർ 10484-10485/2016 ൽ നിന്ന് നൽകിയ അപ്പീലുകളിൽ അപ്പീൽ നൽകിയ നിർമ്മാതാവ് കമ്പനി 30.04.2005 ന് സിറ്റി ബാങ്കിൽ നിന്ന് പേ ഓർഡർ എടുത്തപ്പോൾ, പേ ഓർഡറിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന 4,53,750/- രൂപ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരുടെ കറന്റ് അക്കൗണ്ടിൽ നിന്ന് കുറച്ചതായി ഈ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതേ സമയം, തുക സ്വീകരിക്കുന്നയാൾക്ക് നൽകുകയോ അവർ അത് സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഈ കേസിൽ, അക്കൗണ്ട് ഉടമ പേ ഓർഡർ റദ്ദാക്കുകയും തുക വീണ്ടും ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്യാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു, അതനുസരിച്ച്, സിറ്റിബാങ്ക് 22.06.2016 ന് മാത്രമേ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് തുക വീണ്ടും ക്രെഡിറ്റ് ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. പണം ബാങ്കിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കാലയളവിൽ അക്കൗണ്ട് ഉടമയ്ക്ക് പലിശ ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടെന്നും ഈ പലിശ അലോട്ട്മെന്റ് റദ്ദാക്കിയതിന് ശേഷമുള്ള കാലയളവിൽ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 5032-33/2016 ലെ അപ്പീൽവാദിക്ക്

നഷ്ടപരിഹാരമായി നൽകാമെന്നതുമാണ് അക്കൗണ്ട് ഉടമയുടെ വാദം. C.P.C വകുപ്പ് 144 പ്രകാരമുള്ള റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ തത്വങ്ങളുടെയും പൊതുവായ റെസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻ തത്വത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ സിറ്റിബാങ്ക് എൻ.എ. v. ഹിറ്റൻ പി ദലാലും മറ്റുള്ളവരും (2016) 1 SCC 411 എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി നിരീക്ഷിച്ചത് പോലെ, നിർമ്മാതാവിനെ അന്യായമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്ക് ഇരയാക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല അപ്പീൽവാദിയ്ക്ക് അനാവശ്യമായ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്യരുത്.

7. 2005 ഏപ്രിൽ 30 ന് നിർമ്മാതാവിന്റെ കറന്റ് അക്കൗണ്ടിൽ നിന്ന് പണം കിഴിച്ചെങ്കിലും അത് പണം പറ്റുന്ന വ്യക്തിക്ക് നൽകിയിട്ടില്ലെന്ന് സിറ്റിബാങ്കിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന അഭിഭാഷകൻ ഒരു അധിക സത്യവാങ്മൂലത്തിലേക്ക് ഈ കോടതിയുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് വാദിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, അതേസമയം ഒരു പേ ഓർഡർ ആയതിനാൽ പ്രസ്തുത കരണം എപ്പോൾ സമർപ്പിച്ചാലും ബാങ്ക് പണം നൽകേണ്ടതുള്ളതിനാൽ ആ പണത്തിൽ നിന്നും ബാങ്ക് പ്രയോജനം നേടിയെന്ന് പറയാനാകില്ല. അതിനാൽ, പേ ഓർഡർ പണമാക്കി മാറ്റുന്നതിലോ അത് റദ്ദാക്കുന്നതിലോ പണം പറ്റുന്നയാളോ അക്കൗണ്ട് ഉടമയോ വരുത്തിയ കാലതാമസത്തിന്റെ പേരിൽ ബാങ്കിന്റെ മേൽ പഴിശ ചുമത്താൻ കഴിയില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ റിസർവ് ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ പുറപ്പെടുവിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കാൻ തങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്നും ബാങ്കിന്റെ അഭിജ്ഞനായ അഭിഭാഷകൻ സമർപ്പിച്ചു.

8. രണ്ട് വിവാദ്യങ്ങളും ട്രൈബ്യൂണലിന് മുമ്പാകെ ഉന്നയിക്കപ്പെടാത്തതിനാലും സിറ്റിബാങ്ക് കക്ഷിയല്ലാതിരുന്നത് കൊണ്ടും അവ പരിഗണിച്ചില്ലെന്ന് ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്."

25. നിർമ്മാതാവിന്റെ അപ്പീലിനു മറുപടിയായി ഈ കോടതിക്ക് മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ച പരാതിക്കാരിയുടെ എതിർ സത്യവാങ്മൂലത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

"രണ്ടാം അപ്പീൽവാദി ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് 30.04.2005 ലെ റദ്ദാക്കൽ കത്ത് മുഖാന്തിരം അയച്ചതാണ് പ്രസ്തുത പേ ഓർഡർ എന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നു. തുടർന്ന്, ഒന്നാം എതിർകക്ഷി 07.09.2005 ലെ നിയമപരമായ നോട്ടീസ് വഴി അത് അപ്പീൽവാദികൾക്ക് തിരികെ നൽകി. മറുപടിയായി, അപ്പീൽവാദി അത് 26.09.2005 ലെ മറുപടി വഴി ഒന്നാം എതിർകക്ഷിക്ക് വീണ്ടും അയച്ചു. ശേഷം ഒന്നാം എതിർകക്ഷി MRTP നിയമത്തിലെ വകുപ്പ്

36 പ്രകാരം അഭിജ്ഞ MRTP കമ്മീഷന് മുമ്പാകെ ഒരു പരാതി നൽകുകയും പരാതിയോടൊപ്പം കമ്മീഷന് മുമ്പാകെ 30.04.2005 ലെ പേ ഓർഡർ ആക്ഷേപസഹിതം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു."

26. വാദങ്ങളുടെയും മറ്റ് രേഖകളുടെയും അവലോകനം സൂചിപ്പിക്കുന്നത് അസ്സൽ പേ ഓർഡർ വാദപത്രികകളുടെ കൂടെ സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പരാതിക്കാരി ഒരിക്കലും MRTP കമ്മീഷന് മുന്നിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നാണ്. NCLAT ക്ക് മുമ്പാകെ 2018 ഫെബ്രുവരി 12 ന് സമർപ്പിച്ച നിർമ്മാതാവിന്റെ അധിക പ്രസ്താവനകളിൽ രേഖാമൂലമുള്ള പരാതിയുടെ സൂചികയും കവർ പേജുമാണ് ചേർത്തിരിക്കുന്നത് എന്നത് രസകരമാണ്. പരാതി സംബന്ധിച്ച വാദപത്രികയിലെ സൂചികയിൽ പേ ഓർഡർ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നും പറയുന്നില്ല. അസ്സൽ പേ ഓർഡർ സമർപ്പിക്കുന്നത് മൂലം താൻ പണം തിരികെ നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലെന്നും ഫ്ലാറ്റ് സ്വന്തമാക്കാൻ മാത്രമാണ് താൽപ്പര്യപ്പെടുന്നതെന്നും കണക്കാക്കപ്പെടുമെന്ന ഭയത്തിലായിരുന്ന പരാതിക്കാരിയെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. എന്നിരുന്നാലും, പ്രസ്തുത തുക പലിശ ലഭിക്കുന്ന ഒരു അക്കൗണ്ടിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ ഉചിതമായ ഉത്തരവിനായി അവർ തന്റെ അഭിഭാഷകൻ വഴി അപേക്ഷിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ, ഒരുപക്ഷേ മതിയായ നിയമ ഉപദേശത്തിന്റെ അഭാവം കാരണം അവർ ആ നടപടി സ്വീകരിച്ചില്ല. 2016 ഏപ്രിൽ 29 ന് മുൻ നടപടികളിൽ ഈ പ്രശ്നം ആദ്യമായി ഉന്നയിച്ചതിന് ശേഷം മാത്രമേ നിർമ്മാതാവ് COMPAT വീണ്ടും സാധുകരിക്കുന്നതിനായി അപേക്ഷിക്കാൻ അനുമതി തേടുകയും അത് അവർക്ക് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തുള്ളൂ. ഇത് അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവ് 2016 മെയ് 18 ന് പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ഒടുവിൽ 2016 ജൂൺ 22 ന് പേ ഓർഡർ വീണ്ടും സാധുകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

27. പേ ഓർഡർ കാലഹരണപ്പെട്ടതിനാൽ, അതിന്റെ ഫണ്ടുകൾ 'ക്ലെയിം ചെയ്യാത്ത സൺഡ്രി അക്കൗണ്ടിലേക്ക്' മാറ്റിയതായും ആർബിഐ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ച് പലിശ ഈടാക്കിയിട്ടില്ലെന്നുമുള്ള സിറ്റി ബാങ്കിന്റെ വിശദീകരണം അംഗീകരിച്ചതായി ടൈബ്യൂണലിന്റെ ഉത്തരവ് വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു. 2016 മെയ് 26-ലെ ഒരു കത്ത് വഴി നിർമ്മാതാവിന്റെ അഭ്യർത്ഥന മാനിച്ച് പ്രസ്തുത പേ ഓർഡർ റദ്ദാക്കിയതായും 2016 ജൂൺ 16-ന് ഫണ്ട് നിർമ്മാതാവിന്റെ അക്കൗണ്ടിലേക്ക് തിരികെ വകയിരുത്തിയതായും ബാങ്ക് അറിയിച്ചു. പേ ഓർഡർ നൽകുന്നതിനുള്ള തുക നിർമ്മാതാവിന്റെ കറന്റ് അക്കൗണ്ടിൽ നിന്ന് കുറച്ചതായും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു. ഈ വസ്തുതകൾ പരിഗണിച്ച ശേഷം, നിർമ്മാതാവ് അന്യായമായ വ്യാപാര രീതികളിൽ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന കണ്ടെത്തലിൽ ടൈബ്യൂണൽ എത്തിച്ചേർന്നതായാണ് മനസിലാക്കുന്നത്. ശേഷം ടൈബ്യൂണൽ ഈ കോടതി ശരിവെച്ച മുൻ COMPAT ഉത്തരവുകൾ

അനുസരിച്ച് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകാൻ നിർമ്മാതാവിനോട് ഉത്തരവിട്ടു. അതായത് 15% കൂട്ടുപലിശയോടുകൂടി 4,53,750/- രൂപ നഷ്ടപരിഹാരമായി നൽകാൻ ഉത്തരവിട്ടു.

28. ഈ കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, അപവദിത ഉത്തരവ് ഏതെങ്കിലും നിയമ തത്വത്തെയോ നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകളെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതല്ല. പരാതിക്കാരിയുടെ അവസ്ഥ ടൈബ്യൂണലിനെ പൂർണ്ണമായും സ്വാധീനിച്ചതായി തോന്നുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യവേ നിർമ്മാതാവിന്റെ അക്കൗണ്ടിൽ നിന്ന് 4,53,750/- രൂപ കിഴിച്ച വസ്തുത പരിഗണിക്കുന്നതിൽ ടൈബ്യൂണൽ പരാജയപ്പെട്ടു. പരാതിക്കാരി, അജ്ഞാതമായ കാരണങ്ങളാൽ, ഒരുപക്ഷെ ശരിയായ ഉപദേശത്തിന്റെയോ മാർഗനിർദേശത്തിന്റെയോ അഭാവം മൂലം അസ്സൽ പേ ഓർഡർ സമർപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. പരാതിക്കാരി നൽകിയ പണം സംബന്ധിച്ച അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ഫ്ലാറ്റിനുള്ള അവരുടെ അവകാശവാദം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും MRTP കമ്മീഷനിൽ നിന്ന് സമയബന്ധിതമായ ഉത്തരവ് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. അവർക്ക് നിരവധി ഓപ്ഷനുകളും ഇതരമാർഗങ്ങളും ലഭ്യമായിരുന്നു. ആദ്യമായി പരാതിക്കാരിക്ക് പേ ഓർഡറിലെ തുക കമ്മീഷൻ രജിസ്ട്രാർ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു അക്കൗണ്ടിൽ നിക്ഷേപിക്കണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടാമായിരുന്നു. രണ്ടാമതായി, ഫ്ലാറ്റിനുള്ള തന്റെ അവകാശവാദത്തെ ബാധിക്കാത്ത രീതിയിൽ തുക പണമാക്കി മാറ്റുവാൻ അനുവദിക്കുന്ന ഒരു "ബാധ്യതാരഹിത" ഉത്തരവിന് വേണ്ടി അവർക്ക് അഭ്യർത്ഥിക്കാമായിരുന്നു. മൂന്നാമതായി, ആവശ്യമെങ്കിൽ, നീതിയുടെ താൽപ്പര്യത്തിനായി കമ്മീഷനോ ടൈബ്യൂണലോ ഉചിതമെന്ന് കരുതുന്ന പലിശനിരക്കിൽ നിർമ്മാതാവ് മുതലും പലിശയും നൽകണമെന്ന വ്യവസ്ഥയോടെ തുക നിർമ്മാതാവ് തന്നെ കൈവശം വെക്കണമെന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു ഉത്തരവിനായി അവർക്ക് അപേക്ഷിക്കാമായിരുന്നു. ഈ ഓപ്ഷനുകളൊന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കാത്തതിനാലും നിർമ്മാതാവിന്റെ കറന്റ് അക്കൗണ്ടിൽ നിന്ന് തുക ഡെബിറ്റ് ചെയ്തതായി വ്യക്തമാണെന്നതിനാലും, നിർമ്മാതാവിനെ ബാധ്യസ്ഥനാക്കുന്നതിനെ ന്യായീകരിക്കുന്ന പ്രസക്തമായ നിയമ വ്യവസ്ഥകൾ ഏതൊക്കെയാണെന്ന് ടൈബ്യൂണൽ ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. ഏകദേശം 11 വർഷത്തോളം ബാങ്ക് ഈ തുക കൈവശം വച്ചിരുന്നെങ്കിലും പലിശ നൽകാത്തതിന് സിറ്റി ബാങ്ക് നൽകിയ വിശദീകരണം ടൈബ്യൂണൽ അംഗീകരിച്ചതിനാൽ ഇത് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

29. ഈ കോടതി ഹർപ്രീത് സിങ് (മേൽപ്പരാമർശം) കേസിൽ സിപിസിയുടെ ഓർഡർ XXI-ന്റെ[9] (വിധികൾക്ക് കീഴിൽ പണം നൽകേണ്ട വിധവും പലിശ നൽകേണ്ടത് എപ്പോൾ

[9]ഓർഡർ XXI വിധികളുടെയും ഉത്തരവുകളുടെയും നിർവ്വഹണവും വിധിയ്ക്ക് കീഴിൽ പണം നൽകേണ്ട രീതികളും.

വരെയാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്ന ഓർഡർ) പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു:

> "അതിനാൽ, പണം സംബന്ധിച്ച വിധികളുടെയോ അവാർഡ് വിധികളുടെയോ പണയവിധിയല്ലാത്ത മറ്റ് വിധികളുടെയോ നിർവ്വഹണത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ച തുകയ്ക്ക് അങ്ങനെ നിക്ഷേപിച്ച പരിധി വരെ പിന്നീട് പലിശ നൽകേണ്ടതില്ല. നിക്ഷേപിച്ച തുക അപര്യാപ്തമാണെങ്കിൽ, വിധിയുടമയ്ക്ക് വിനിയോഗ നിയമം പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിയും. അതായത് ആദ്യം പ്രസ്തുത തുക പലിശയിലേക്ക് വകയിരുത്തുകയും പിന്നെ ചെലവിനത്തിലേക്ക് വകയിരുത്തുകയും പിന്നീട് വിധി പ്രകാരം നൽകേണ്ട മുതലിലേക്കും വകയിരുത്താൻ സാധിക്കും. ഒരു തുക നിക്ഷേപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, വിധിയുടമയ്ക്ക് അങ്ങനെ നിക്ഷേപിച്ച ഭാഗത്തിന് കൂടുതൽ പലിശ ലഭിക്കില്ല. കൂടാതെ, കൂടുതൽ പണം കുടിശ്ശികയുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും തുടർന്ന് വിധിക്കടക്കാരൻ നിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഉത്തരവുടമയ്ക്ക് പിന്നീട് പുനർവിന്യാസത്തിനായി (പേയ്മെന്റുകൾ എങ്ങനെ

1. വിധിയ്ക്ക് കീഴിൽ പണം നൽകേണ്ട രീതികൾ- (1) ഒരു വിധിയ്ക്ക് കീഴിൽ അടയ്ക്കേണ്ട മുഴുവൻ പണവും താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ അടയ്ക്കേണ്ടതാണ്, അതായത്:

(എ) വിധി നിർവ്വഹിക്കുന്ന കോടതിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടോ ആ കോടതിയിലേക്ക് തപാൽ മണി ഓർഡർ വഴിയോ ബാങ്ക് വഴിയോ പ്രസ്തുത തുക അയച്ചുകൊണ്ടോ; അല്ലെങ്കിൽ

(ബി) കോടതിക്ക് പുറത്ത്, തപാൽ മണി ഓർഡർ വഴിയോ ബാങ്ക് വഴിയോ അല്ലെങ്കിൽ രേഖാമൂലം പണമടയ്ക്കൽ തെളിയിക്കുന്ന മറ്റേതെങ്കിലും മാർഗ്ഗം വഴിയോ; അല്ലെങ്കിൽ (സി) വിധി പുറപ്പെടുവിച്ച കോടതി നിർദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെ.

(2) ഉപ-ചട്ടം (1) ലെ ഖണ്ഡം (എ) അല്ലെങ്കിൽ ഖണ്ഡം (സി) പ്രകാരം ഏതെങ്കിലും പേയ്മെന്റുകൾ നടത്തുമ്പോൾ, വിധി-കടക്കാരൻ അത് കോടതി വഴിയോ അല്ലെങ്കിൽ നേരിട്ട് രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത തപാൽ വഴിയോ അദ്ദേഹത്തിന് നോട്ടീസ് നൽകേണ്ടതാണ്.

(3) തപാൽ മണി ഓർഡർ വഴിയോ ബാങ്ക് വഴിയോ ഉപ ചട്ടം (1) ലെ ഖണ്ഡം (എ) അല്ലെങ്കിൽ ഖണ്ഡം (ബി) പ്രകാരം പണം അടയ്ക്കുമ്പോൾ, മണി ഓർഡർ അല്ലെങ്കിൽ ബാങ്ക് വഴിയുള്ള പേയ്മെന്റിൽ ഇനിപ്പറയുന്ന വിശദാംശങ്ങൾ കൃത്യമായി പ്രസ്താവിക്കണം, അതായത്:-

(എ) വ്യവഹാര നമ്പർ;

(ബി) കക്ഷികളുടെ പേരുകൾ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടിലധികം വാദികളോ രണ്ടിലധികം പ്രതികളോ ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആദ്യത്തെ രണ്ട് വാദികളുടെയും ആദ്യ രണ്ട് പ്രതികളുടെയും പേരുകൾ;

(സി) അയച്ച പണം എങ്ങനെയാണ് ക്രമീകരിക്കേണ്ടത് സംബന്ധിച്ച്, അതായത്, അത് മുതലിലേക്കാണോ പലിശയിലേക്കാണോ ചെലവിലേക്കാണോ വകയിരുത്തേണ്ടതെന്നത് സംബന്ധിച്ച്;

(ഡി) വിധിനിർവ്വഹണ കോടതിയിലെ വിധി നിർവ്വഹണ കേസിന്റെ നമ്പർ; കൂടാതെ

(ഇ) പണം നൽകുന്നയാളുടെ പേരും വിലാസവും.

(4) ഉപ ചട്ടം (1) ലെ ഖണ്ഡം (എ) അല്ലെങ്കിൽ (സി) പ്രകാരം അടച്ച ഏതെങ്കിലും തുകയുടെ പലിശ ഏതെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് ഉപ ചട്ടം (2) ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്ന നോട്ടീസ് നൽകിയ തീയതി വരെ നൽകിയാൽ മതിയാകും.

(5) ഉപ-ചട്ടം (1) ന്റെ ഖണ്ഡം (ബി) പ്രകാരം അടച്ച ഏതെങ്കിലും തുകയ്ക്ക്, ഏതെങ്കിലും പലിശ ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആ പണം അടയ്ക്കുന്ന തീയതി വരെ പലിശ നൽകിയാൽ മതിയാകും.

എന്നാൽ, ഡിക്രി ഉടമ തപാൽ മണി ഓർഡറോ ബാങ്ക് വഴിയോ അയച്ച തുക സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പണം ടെൻഡർ ചെയ്ത തീയതി മുതൽ പലിശ നൽകേണ്ടതില്ല. അല്ലെങ്കിൽ തപാൽ മണി ഓർഡറോ ബാങ്ക് പേയ്മെന്റോ സ്വീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം വിസമ്മതിക്കുകയാണെങ്കിൽ, തപാൽ സേവനമോ ബാങ്കോ സാധാരണയായി വിതരണം ചെയ്യുമായിരുന്ന തീയതി മുതൽ പലിശ നൽകേണ്ടതില്ല.

പ്രയോഗിക്കുന്നുവെന്ന് പുനക്രമീകരിക്കാൻ) അഭ്യർത്ഥിക്കാൻ കഴിയുകയുമില്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു നിക്ഷേപം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ, പ്രസ്തുത നിക്ഷേപത്തിന്റെ പരിധി വരെ ബന്ധപ്പെട്ട വിധി നിർവ്വഹണത്തിൽ വീണ്ടും നടപടിയെടുക്കാൻ ഈ പദ്ധതി അനുവദിക്കുന്നില്ല. മുതലിനത്തിലേക്ക് നൽകിയ തുകയ്ക്ക് കൂടുതൽ പലിശ ലഭിക്കില്ല.

ഉദാഹരണത്തിന്, ഒരു കോടതി പലിശയ്ക്കും ചെലവുകൾക്കുമൊപ്പം 5,000/- രൂപയ്ക്ക് ഒരു വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുവെന്നും വിധിക്കടക്കാരൻ ഈ തുക നിക്ഷേപിക്കുകയും ഒന്നുകിൽ ഓർഡർ XXI ചട്ടം 2 പ്രകാരം വിധിനിർവ്വഹണ കോടതിയെ സമീപിച്ചുകൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ഓർഡർ XXI ചട്ടം 1 പ്രകാരം വിധിനിർവ്വഹണ സമയത്ത് നിക്ഷേപിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ട് വിധിയുടമയ്ക്ക് അത് സംബന്ധിച്ച് നോട്ടീസ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് കരുതുക. വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിയിൽ വിധിയുടമ സംതൃപ്തനല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അപ്പീൽ നൽകുകയും അപ്പീൽ കോടതി വിധിത്തുക പലിശയും ചെലവും സഹിതം 10000/- രൂപയായി ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു. ഓർഡർ XXIV ന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഓർഡർ XXI ചട്ടം 1 പ്രകാരം നിലവിലുള്ള നിയമത്തിൽ പറയുന്നത് വിധിക്കടക്കാരന് അധികമായി വരുന്ന ബാധ്യതയായ അപ്പീൽ കോടതി വിധിച്ച അധിക തുകയായ 5000/- രൂപ, അതിന്റെ പലിശ ഈടാക്കുന്ന തീയതി മുതലുള്ള പലിശയും ചെലവും സഹിതം അടയ്ക്കുകയെന്നത് മാത്രമാണ്. അപ്പീൽകോടതി വിധിത്തുക വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് മുൻപ് വിചാരണക്കോടതി വിധിച്ചതും ഇതിനകം വിധിക്കടക്കാരൻ നിക്ഷേപിച്ചതുമായ 5,000/- രൂപയ്ക്ക് വിധിയുടമയ്ക്ക് അധിക പലിശ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ആദ്യം 10,000/- രൂപയ്ക്കും പിന്നീട് ചെലവുകൾക്കും തുടർന്ന് മുതലിനും പലിശ ബാധകമാക്കി, തുടർന്ന് ശേഷിക്കുന്ന പലിശ ആവശ്യപ്പെടുന്നതിലൂടെ പേയ്മെന്റുകൾ പുനർവിന്യസിക്കുന്നതിനായി പ്രസ്തുത ഇടപാട് വീണ്ടും പുനഃക്രമീകരിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയില്ല. തീർച്ചയായും, രണ്ട് ഘട്ടങ്ങളിലും നിക്ഷേപത്തിൽ കുറവുണ്ടെങ്കിൽ, വിധിയുടമയ്ക്ക് ആദ്യം നിക്ഷേപം പലിശയിനത്തിലേക്കും തുടർന്ന് ചെലവിനത്തിലേക്കും ബാക്കി തുക മുതലിലേക്കും വരവ് വെക്കാം. എന്നിരുന്നാലും, വിചാരണക്കോടതി നിശ്ചയിച്ച തുക നിക്ഷേപിച്ചതിനുശേഷവും അപ്പീൽ കോടതി തുക വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും വർദ്ധനവിന് പലിശ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്താൽ വിധിക്കടക്കാരൻ മുഴുവൻ മുതലിനും പലിശ നൽകേണ്ടിവരുമെന്ന അവകാശവാദത്തിൽ നിന്ന് ഇത് വ്യത്യസ്തമാണ്."

30. വി കലാ ഭാരതിയും മറ്റുള്ളവരും v. ദി ഓറിയന്റൽ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്[10] എന്ന

[10]വി കലാ ഭാരതിയും മറ്റുള്ളവരും v. ദി ഓറിയന്റൽ ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്, 2014 (5) SCC 577, തീയതി 1 ഏപ്രിൽ

കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ മറ്റൊരു വിധിന്യായത്തിൽ ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

> "സിവിൽ നടപടിക്രമത്തിലെ ഓർഡർ XXI ചട്ടം 1 പ്രകാരം, വിധിക്കടക്കാരൻ ഉപ ചട്ടം (1) ൽ വ്യക്തമാക്കിയ രീതികളിൽ ഒന്ന് ഉപയോഗിച്ച് വിധിത്തുക അടയ്ക്കണമെന്ന് ഈ വ്യവസ്ഥകളുടെ ലളിതമായ വായന വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു. ഉപചട്ടം (1) പ്രകാരം പണമടച്ചതിന് ശേഷം വിധിക്കടക്കാരൻ കോടതി വഴിയോ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത തപാൽ വഴിയോ നേരിട്ട് ഉത്തരവ് ഉടമയെ അറിയിക്കണം എന്ന് ചട്ടം 1 ലെ ഉപ ചട്ടം (2) പറയുന്നു. തപാൽ മണി ഓർഡർ വഴിയോ ബാങ്ക് വഴിയോ പേയ്മെന്റ് നടത്തുകയാണെങ്കിൽ, ഉപ ചട്ടം (1) ലെ ഖണ്ഡം (എ) അല്ലെങ്കിൽ ഖണ്ഡം (ബി) ൽ വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ ചില വിശദാംശങ്ങൾ കൃത്യമായി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് ചട്ടം 1 ലെ ഉപ ചട്ടം (3) പറയുന്നു. ചട്ടം 1 ലെ (4) ഉം (5) ഉം ഉപചട്ടങ്ങൾ ഉപ ചട്ടം (1) ലെ ഖണ്ഡം (എ) അല്ലെങ്കിൽ (സി) പ്രകാരം പണം അടക്കുമ്പോൾ പലിശ നിലക്കുന്ന തീയതി ഏതാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഉപ ചട്ടം (2) ൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ നോട്ടീസ് നൽകിയ തീയതി വരെ മാത്രം പലിശ നൽകിയാൽ മതിയാകും. ഉപ ചട്ടം (1) ലെ ഖണ്ഡം (ബി) ൽ ലിസ്റ്റുചെയ്തിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും രീതി ഉപയോഗിച്ച് കോടതിക്ക് പുറത്ത് പണമടയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ, പണമടച്ച തീയതി വരെ പലിശ നൽകിയാൽ മതിയാകും."

31. ഓർഡർ XXI ലെ വ്യവസ്ഥകൾ സിവിൽ കോടതിയുടെ വിധികൾക്കും ബാധകമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൽ ഒരു നല്ല തത്വം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്: വിധിത്തുക ഒരിക്കൽ വിധിയുടമയ്ക്കോ അതിനവകാശപ്പെട്ട വ്യക്തിക്കോ നൽകുകയോ കോടതിയിൽ അടയ്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ, അവർക്ക് പിന്നീട് അതിൽ പലിശ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിയില്ല. ഇത് ഒരു പ്രായോഗിക നിയമമാണ്, കാരണം കടക്കാരൻ അല്ലെങ്കിൽ പണമടയ്ക്കാൻ ഉത്തരവാദിയായ വ്യക്തി അർഹമായ തുക ശരിയായ സ്വീകർത്താവിന് നൽകുന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കണമെന്ന് ഈ തത്വം പറയുന്നു. അത് ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ (അക്കൗണ്ട് ഉടമയോ കടക്കാരനോ ബാങ്കിന് പണം നൽകുകയും ബാങ്ക് പിന്നീട് കരണം നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന വിവിധ രീതികളായ ബാങ്ക് ചെക്ക്, പേ ഓർഡർ അല്ലെങ്കിൽ ഡിമാൻഡ് ഡ്രാഫ്റ്റ് പോലുള്ള വിവിധ പേയ്മെന്റ് രീതികൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു) പണമടക്കൽ പൂർത്തിയായതായി കണക്കാക്കുന്നു.

32. ഈ കേസിൽ, നിർമ്മാതാവ് തനിക്ക് പേ ഓർഡർ നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന് പരാതിക്കാരിക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, അവർ തന്റെ പരാതിയോടൊപ്പം അസ്സൽ പേ ഓർഡർ

സമർപ്പിക്കുകയും അക്കാലത്ത് MRTP കമ്മീഷനിൽ നിന്ന് ഒരു ഉത്തരവും തേടുകയും ചെയ്തില്ല. കമ്മീഷനിൽ പേ ഓർഡർ സമർപ്പിച്ചതായി പരാതിയിൽ പരാമർശിച്ചിട്ടില്ല. ഇത് കാരണമായി ഉചിതമായ മറുവാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ നിർമ്മാതാവിന് കഴിഞ്ഞില്ല. ഈ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, സിപിസിയുടെ ഓർഡർ XXI, ചട്ടം 4 ബാധകമാണെന്ന നിർമ്മാതാവിന്റെ വാദം സാധുതയുള്ളതാണ്. 2005 ഏപ്രിൽ 30 ന് ശേഷം 4,53,750 രൂപയുടെ പലിശ അടയ്ക്കുന്നതിന് നിർമ്മാതാവിനെ നിയമപരമായി ഉത്തരവാദിയാക്കാൻ കഴിയില്ല.

33. നിർമ്മാതാവിന്റെ ഉദാസീനത മൂലം തനിക്ക് നീതി നിഷേധിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അതിനാൽ തനിക്ക് പലിശ ലഭിക്കാൻ അർഹതയുണ്ടെന്നുമുള്ള പരാതിക്കാരിയുടെ അവകാശവാദം ശരിവെക്കാനാകില്ലെന്നും ഈ കോടതി വിശ്വസിക്കുന്നു. രേഖകൾ നിർമ്മാതാവിന്റെ ഭാഗത്ത് വീഴ്ചയുണ്ടായതായി കാണിക്കുന്നില്ല; പകരം, പരാതിക്കാരി അവളുടെ താൽപ്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ഇത്തരം കേസുകളിൽ ഇരു കക്ഷികൾക്കും തുല്യ അവകാശവാദമുണ്ടെങ്കിലും കോടതി ഇടപെടേണ്ടതില്ലെന്ന് സൈലെൻ കൃഷ്ണ മജുംദാർ v. മാലിക് ലാഭ മാസിഹ്[11] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്:

> "രണ്ട് കക്ഷികളും ഇക്വിറ്റിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവകാശവാദങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, നഷ്ടം അങ്ങനെ തന്നെ തുടരാൻ അനുവദിക്കുക എന്നതാണ് ഏക പോംവഴി. ഇരുവശത്തും ഇക്വിറ്റി തുല്യമാണെങ്കിൽ നിയമത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകണം എന്നതാണ് നിയമതത്വം. അതിനാൽ, എതിർകക്ഷിയുടെ വാങ്ങാനുള്ള അവകാശത്തിന് മുൻഗണന നൽകണം."

അതുപോലെ, ഈ കേസിൽ, പരാതിക്കാരിക്ക് നിർമ്മാതാവിൽ നിന്ന് പലിശ ആവശ്യപ്പെടാൻ കഴിയില്ല, കാരണം പേ ഓർഡർ ഇതിനകം തിരികെ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, പരാതി ഫയൽ ചെയ്യുമ്പോൾ, പിന്നീട് പലിശ അവകാശപ്പെടാനുള്ള തന്റെ അവകാശത്തെ ബാധിക്കാതെ തനിക്ക് നൽകിയ തുക പലിശ വഹിക്കുന്ന അക്കൗണ്ടിൽ നിക്ഷേപിച്ചുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കാൻ അവർക്ക് ഒന്നിലധികം ഓപ്ഷനുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യങ്ങൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, പരാതിക്കാരിക്ക് ഇക്വിറ്റി നൽകാൻ കഴിയില്ല.

[11]സൈലെൻ കൃഷ്ണ മജുംദാർ vs മാലിക് ലാഭു മാസിഹ്, 1989 (1) SCR 817, തീയതി 21 ഫെബ്രുവരി 1989.

34. പരാതിക്കാരിയുടെ അപ്പീൽ സംബന്ധിച്ച്, അപവദിത ഉത്തരവിൽ ഒരു പിശക് ഉണ്ടെന്നാണ് അടുത്ത വാദം. കാരണം 1993 ഒക്ടോബർ 4 മുതൽ 2016 മെയ് 7 ന് അത് യാഥാർത്ഥ്യമാകുന്നതുവരെ 4,53,750/- രൂപയുടെ പലിശ അടയ്ക്കാൻ ട്രൈബ്യൂണൽ നിർമ്മാതാവിനോട് ഉത്തരവിടേണ്ടതായിരുന്നു. മുൻകാലത്തെ പലിശയെ മുൻ നടപടികളിൽ തന്നെ തീർപ്പാക്കിയതിനാൽ ഈ വാദം നിലനിൽക്കില്ലെന്ന് വ്യക്തമാണ്. നിർമ്മാതാവ് അത്തരം പലിശ നൽകണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു നിയമമോ നിയമ തത്വമോ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിലും അല്ലെങ്കിൽ ഈ കേസിൽ അത്തരം ബാധ്യത എങ്ങനെ ഉയർന്നുവെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിലൂടെ അപവദിത ഉത്തരവിലെ നിർദ്ദേശത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നതിലും പരാതിക്കാരി പരാജയപ്പെട്ടു.

35. ഈ കേസ് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, കോടതി അല്ലെങ്കിൽ ട്രൈബ്യൂണൽ രജിസ്ട്രിയിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കുന്ന കേസുകളിൽ, ഭാവിയിൽ എന്തെങ്കിലും നഷ്ടം ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ അവ നിർബന്ധമായും ഒരു ബാങ്കിലോ ധനകാര്യ സ്ഥാപനത്തിലോ നിക്ഷേപിക്കുന്നത് നിർബന്ധമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ എല്ലാ ജൂഡീഷ്യൽ സ്ഥാപനങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കണമെന്നാണ് ഈ കോടതിയുടെ അഭിപ്രായം. നിലവിലുള്ളതുപോലുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ തടയുന്നതിനായി ഒരു പ്രത്യേക ഉത്തരവ് ആവശ്യപ്പെടാതെ ഒരു കക്ഷി ഒരു സാമ്പത്തിക കരണം (പേ ഓർഡർ, ഡിമാൻഡ് ഡ്രാഫ്റ്റ്, ചെക്ക് മുതലായവ) സമർപ്പിക്കുന്ന ഇത്തരം കേസുകളും പ്രസ്തുത മാർഗനിർദ്ദേശങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരേണ്ടതുണ്ട്. ഈ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ ഓരോ കോടതിയുടെയും ട്രൈബ്യൂണലിന്റെയും കമ്മീഷന്റെയും അതോറിറ്റിയുടെയും ഏജൻസികളുടെയും നടത്തിപ്പ് ചട്ടങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം.

36. മേൽപ്പറഞ്ഞ ചർച്ച കണക്കിലെടുത്ത്, നിർമ്മാതാവിന്റെ അപ്പീൽ, i.e., 2019 ലെ C.A നമ്പർ 1401 അനുവദിക്കുന്നു. അപവദിത ഉത്തരവ് ഇതിനാൽ മാറ്റിവെക്കുന്നു. പരാതിക്കാരിയുടെ അപ്പീൽ, അതായത് 2019 ലെ C.A നമ്പർ 4530 തള്ളിക്കളയുന്നു. ചെലവ് സംബന്ധിച്ച് ഉത്തരവില്ല.

അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കുന്നു.